

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010658
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314010658.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.3.2015, v trestnej veci proti obžalovanému R. T. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 172/2014 zo dňa 9.1.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o vine týkajúceho sa skutku pod bodom 2/, vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom liečení.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému R. T., nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom N. XXX, okr. Q., toho času od 7.9.2014 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody V.,

u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 41 ods. 1 Trestného zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zákona u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému Ing. T. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, Q..

Podľa § 73 ods. 2 písm. b), § 74 ods. 1 Tr. zákona mu u k l a d á aj ochranné protitoxikologické liečenie nelátkovej toxikománie - gamblingu ústavnou formou.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec obž. R. T. trestne stíhaného pod bodom 2/ obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 9.6.2014 v čase medzi 14.40 hod. do 14.56 hod. pred vchodovými dverí do bytového domu na ulici U. č. XX v Q. odcudzil voľne položený neuzamknutý bicykel zn. Harry Hero, výrobného čísla: L modrej farby, ktorý následne odpredal zamestnancovi predajne bicyklov na G. S.. E. XX za sumu 50,- eur, čím takto krádežou pre poškodenú R. V. spôsobil škodu vo výške 160,- eur,

postupuje na prejedanie Okresnému úradu Humenné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obž. R. T. uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 7.9.2014 v čase o 13.00 hod. zaklopal na dvere bytu č. XX na ulici H. č. XXXX/X v Q., ktoré mu otvoril tam bývajúci Ing. T. C., nar. XXXX a naliehal na neho, aby mu dal 30,- eur a vrátil mu občiansky preukaz, pričom už predtým v ten istý deň v čase okolo 11.30 hod. si od neho požičal 20,- eur, za čo mu dal do zálohy svoj občiansky preukaz, kde keď tento s vydaním ďalšej sumy nesúhlasil a občiansky preukaz mu chcel vrátiť až po vrátení 20,- eur, vtlačil ho silou do chodby bytu, kde jednou rukou poškodeného Ing. T. C. chytil poza chrbát, silou ho pritlačil k sebe a druhou rukou mu začal prehľadávať vrecká na oblečení, kde po celý čas chcel od poškodeného peniaze a občiansky preukaz, pričom ako sa chcel rukou dostať do zadného vrecka nohavíc, tak poškodený Ing. T. C. siahol po slznom spreji, ktorý bol položený na stoličke za dverami a týmto mu striekol do tváre, následne ho naďalej tlačil až do kuchyne, kde poškodený kričal opakovane slová „pomoc, polícia“, kde na to kričanie od ďalšieho konania upustil a byt opustil, pričom týmto konaním poškodenému Ing. T. C. spôsobil drobné odreniny, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie,

2/ dňa 9.6.2014 v čase medzi 14.40 hod. do 14.56 hod. spred vchodových dverí do bytového domu na ulici U. č. XX v Q. odcudzil voľne položený neuzamknutý bicykel zn. Harry Hero, výrobného čísla: L modrej farby, ktorý následne odpredal zamestnancovi predajne bicyklov na ulici S.. E. XX za sumu 50,- eur, čím takto krádežou pre poškodenú R. V. spôsobil škodu vo výške 160,- eur, pričom takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin, ktorý spáchal dňa 8.11.2013 postihnutý Okresným úradom v Humennom dňa 5.3.2014, rozhodnutím o priestupku sp. č.: AA/234014/00418, kedy mu bola uložená pokuta vo výške 70,- eur.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 41 ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienenečne odložený a zároveň bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona bola ustanovená skúšobná doba 30 mesiacov a zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému Ing. T. C..

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikologické liečenie nelátkovej toxikománie - gamblingu, ktoré sa bude vykonávať ústavnou formou.

Proti uvedenému rozsudku v neprospech obžalovaného podal ihneď po jeho vyhlásení prokurátor odvolanie, ktoré neskôr aj písomne odôvodnil. Poukázal na to, že Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom oproti obžalobe v bode 1/ zmenil právnu kvalifikáciu skutku a uznal obžalovaného za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona. V obžalobe bol skutok v bode 1/ obžaloby kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona v súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Ďalej poukazuje na to, že súd zmenu právnej kvalifikácie odôvodnil tým, že v skutku v bode 1/ obžaloby v zmysle § 235 písm. c) Tr. poriadku je poškodený T. C. označený ako chránená osoba v zmysle § 139 ods. 1 Tr. zákona iba uvedením roku narodenia, avšak žiadnym slovným spojením nebola vyjadrená súvislosť spáchania trestného činu s vekom chránenej osoby, teda obžaloba v popísanom skutku takúto súvislosť obžalovanému za vinu nekladla. Súd poukazuje, že v právnej vete k bodu 1/ obžaloby nie je taxatívne vymedzená chránená osoba v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) až i) Tr. zákona a v súvislosti s právnu kvalifikáciou podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, nie je konkretizovaný závažnejší spôsob konania v zmysle § 138 Tr. zákona. Ďalej zdôrazňuje konštatovanie súdu, že v obžalobe neboli uvedené také skutočnosti, ktoré by umožňovali použitie určitej trestnej sadzby. Takou skutočnosťou je súvislosť s okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, teda že obžalovaný vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a súčasne,

že túto skutočnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou. S týmito dôvodmi napadnutého rozsudku on nesúhlasí a uvádza, že v skutku obžaloby je uvedené, že poškodený T. C. sa narodil v roku XXXX, čo je dostatočné označenie chránenej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona v súvislosti s právnou kvalifikáciou zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona a zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona. Z vykonaného dokazovania z výpovede obvineného z 8.9.2014 je podľa neho zrejmé, že obv. R. T. poškodeného poznal z minulosti prostredníctvom svojho starého otca (títo žili v susedstve) a teda vedel, že ide o osobu vyššieho veku v zmysle § 127 ods. 3 Tr. zákona, ktorá je chránenou osobou v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona. Zo skutku v bode 1/ obžaloby je zrejmé a tiež aj z vykonaného dokazovania, že peniaze od poškodeného požadoval dvakrát a teda subjektívne vedel, že prípadný odpor poškodeného prekoná použitím násillia. Z vyššie uvedených skutočností teda podľa jeho názoru vyplýva, že popis skutku v bode 1/ obžaloby obsahuje všetky potrebné skutočnosti a okolnosti odôvodňujúce právnú kvalifikáciu skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona a zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie skutku v bode 1/ obžaloby v napadnutom rozsudku poukazuje na to, že súd obžalovanému uložil aj nesprávny trest odňatia slobody úhrnný s probačným dohľadom, lebo sú splnené podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Navrhol teda, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, aj keď z iných ako v ňom uvádzaných dôvodov.

Z predmetného spisu vyplýva, že na okresnom súde bola proti R. T. podaná obžaloba v bode 1/ pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona a v bode 2/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona a to na skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 9.1.2015 je zistiteľné, že po zákonom poučení obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedenému v obžalobe pod bodom 2/, ale že je nevinný zo spáchania skutku uvedenému pod bodom 1/. Po kladných odpovediach obžalovaného na otázky primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a zistení stanoviska prokurátora a obhajcu súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že sa v súvislosti so skutkom, pri ktorom bola vyhlásená vina, vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Následne, vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 1/, boli na súde prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom všetky pre rozhodnutie potrebné dôkazy, pričom skutkové zistenia, ktoré na ich základe súd vyvodil, sú aj podľa krajského súdu správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa rozviedol jednotlivé dôkazy, ktoré potom v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil. Keďže krajský súd považuje odôvodnenie skutkových záverov, ale aj záverov právnych vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku za správne, v podrobnostiach na toto odôvodnenie poukazuje.

Napriek odvolacím námietkam prokurátora, aj podľa odvolacieho súdu z formulácie skutkovej vety obžaloby, ale ani z vykonaných dôkazov nevyplýva, aby spáchanie skutku uvedeného pod bodom 1/ bolo z hľadiska obžalovaného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodeného Ing. T. C. (§ 139 ods. 2 Tr. zákona).

Ako už správne poukázal prvostupňový súd, obžalovaný podľa výpovede svedka Y. predtým obchádzal viacero bytov, pričom zaklopal aj u nich a pýtal peniaze, ale manželka ho odmietla. Teda násilím sa peňaží nedomáhal ani voči žene.

Rovnako podľa správy o povesti z obce N. obžalovaný aj v obci navštevuje rodiny a od spoluobčanov si požičiava peniaze. Z tejto správy však nijako nevyplýva, aby niekedy použil násilie, či jeho hrozbu, pokiaľ si takto peniaze pýtal od osoby vyššieho veku, od dieťaťa, prípadne ženy.

Vychádzajúc z ust. § 139 ods. 2 Tr. zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len vtedy, ak páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin.

Keďže takáto súvislosť v predmetnej veci vykonanými dôkazmi zistená nebola, tak aj podľa odvolacieho súdu sú právne závery prvostupňového súdu vo vzťahu ku skutku uvedenom pod bodom 1/ správne. Je nepochybné, že tu obžalovaný svojim konaním po objektívnej a subjektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pretože proti poškodenému Ing. C. použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a zároveň neoprávnene vnikol do jeho obydľia a tam neoprávnene zotrval, pričom čin spáchal násilím, teda závažnejším spôsobom konania. Vzhľadom na uvedené však nie je možné v danom prípade spáchanie činu voči osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Za správny však odvolací súd nepovažuje postup prvostupňového súdu vo vzťahu ku skutku uvedeného v napadnutom rozsudku pod bodom 2/, ktorý bol v napadnutom rozsudku posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona.

Podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona sa prečinu krádeže dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Postihnutým za obdobný čin sa na účely tohto zákona podľa § 128 ods. 5 Tr. zákona rozumie ten, komu bola za obdobný čin uložená sankcia alebo iné opatrenie za priestupok alebo iný obdobný delikt. To neplatí, ak je uložená sankcia alebo iné opatrenie zahladené.

Zo skutkových okolností popísaných v bode 2/ napadnutého rozsudku, ako aj obžaloby, je zrejmé, že k naplneniu zákonných znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona malo dôjsť v dôsledku toho, že v priebehu lehoty dvanástich mesiacov po rozhodnutí Okresného úradu Humenné č. OU-HE-OVVS-2014/00418 zo dňa 23.1.2014 (právoplatného 5.3.2014) o postihnutí obžalovaného za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa tento dňa 9.6.2014 opäť dopustil konania naplňajúceho znaky priestupku proti majetku.

Z priestupkového spisu Okresného úradu Humenné č. OU-HE-OVVS-2014/00418 a zo správy tohto úradu zo dňa 26.2.2015 krajský súd zistil, že R. T. rozhodnutím zo dňa 23.1.2014 (právoplatným dňa 5.3.2014) bol skutočne uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola uložená pokuta 10,- eur (po žiadosti o zníženie pôvodne uloženej pokuty). Túto pokutu obžalovaný uhradil dňa 6.3.2014.

Napriek uvedenému postihnutiu za priestupok proti majetku podľa odvolacieho súdu konanie obžalovaného nemožno kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, pretože nenaplnil objektívnu stránku daného prečinu. Túto je totiž v zmysle § 128 ods. 5 Tr. zákona možné naplniť len za podmienky, že uložená sankcia alebo iné opatrenie nie je zahladené.

Skutočnosť, že zákon o priestupkoch a ani iný zákon výslovne neupravuje inštitút zahľadania, nemožno vykladať v neprospech obžalovaného, ale je potrebné vychádzať z analógie zákona o priestupkoch s Trestným zákonom, ktorý inštitút zahľadania upravuje v ust. § 92 a § 93. Podľa § 93 ods. 1 Tr. zákona ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatela, ako keby nebol odsúdený. V zmysle § 92 ods. 2 Tr. zákona ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b) až l), teda aj na peňažný trest, k

zahladeniu dochádza ich vykonaním. Peňažný trest za trestný čin je v zmysle § 31 ods. 1 a § 32 písm. d) Tr. zákona sankciou, ktorá má pritom charakter obdobný ako pokuta, ktorá je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch sankciou za priestupok.

Vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý hovorí o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia, je potrebné obvinenému z priestupku poskytnúť všetky tie záruky, ktoré sa poskytujú obvinenému z trestnému činu. V zmysle Dohovoru majú totiž trestnoprávnu povahu aj priestupky podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, teda aj priestupky proti majetku, pričom administratívne trestanie má trestnoprávny charakter. Preto pri nedostatku špeciálnej úpravy zahľadania postihnutia za priestupok je potrebné analogicky použiť ustanovenia Trestného zákona upravujúce zahľadanie odsúdenia za trestný čin. Opačný výklad by znamenal nepoužiteľnosť ust. § 128 ods. 5 Tr. zákona a v konečnom dôsledku by neprípustne rozširoval podmienky trestnosti.

Analogickým použitím ust. § 92 ods. 2 Tr. zákona možno v predmetnej trestnej veci dospieť k záveru, že vykonaním sankcie uloženej obžalovanému za priestupok došlo zároveň aj k jeho zahladeniu.

Vzhľadom na uvedené vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 2/ napadnutého rozsudku prvostupňový súd postupoval nesprávne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania tohto skutku a dokazovanie v tomto rozsahu nevykonával.

Preto odvolací súd na verejnom zasadnutí v rozsahu potrebnom pre svoje rozhodnutie dokazovanie doplnil originálom priestupkového spisu Okresného úradu Humenné č. OU-HE-OVVS-2014/00418 a správou tohto úradu zo dňa 26.2.2015. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil, že obžalovaný pokutu uloženú v priestupkovom konaní dňa 6.3.2014 uhradil. Tým došlo k zahladeniu tejto sankcie, v dôsledku čoho podľa § 128 ods. 5 Tr. zákona nemožno obžalovaného považovať za osobu postihnutú za obdobný čin.

Na základe toho dospel odvolací súd k záveru, že skutok žalovaný pod bodom 2/ nenapĺňa všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona a preto napadnutý rozsudok v tejto časti výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a o ochrannom liečení zrušil a sám vo veci rozhodol.

Zistil pritom, že aj keď žalovaný skutok nie je trestným činom, tak iný orgán by ho mohol prejednať ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Preto podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec obž. R. T. pod bodom 2/ napadnutého rozsudku postúpil Okresnému úradu Humenné, ktorý by ju mal prejednať ako priestupok.

Čo sa týka rozhodovania o druhu a výmere trestu, krajský súd majúci na zreteli základné zásady ukladania trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, rovnovážny pomer jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti, pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy a to pri súčasnej aplikácii ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zákona o ukladaní úhrnného trestu, ktorý ukladal podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný zo zbierajúcich sa trestných činov, teda podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona ustanovujúceho trest odňatia slobody na tri až osem rokov.

Z poľahčujúcich okolností zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a že žil v podstate riadnym spôsobom života (§ 36 písm. j) Tr. zákona). Zároveň u obžalovaného prihliadol aj na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona, teda že spáchal viac trestných činov.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy vzal do úvahy aj dve spáchané priestupky proti majetku, ale aj skutočnosť, že doposiaľ pred komisiou obce N. pre verejný poriadok prejednávaný nebol a že podľa znalcov z odvetvia psychiatria u obžalovaného nikdy neboli žiadne prejavy agresívneho správania, či inak neprimeraného správania. Ako to uviedol správne aj okresný súd, prehliadnúť nie je možné ani to, že napriek tomu, že poškodený proti obžalovanému na svoju obranu použil slzný sprej a fľašu, tak obžalovaný tieto síce obžalovanému vzal, ale ich proti nemu nepoužil.

Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu je v prípade obžalovaného možné dosiahnuť úhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon,

za súčasného uloženia probačného dohľadu, vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu je možné podmiennečne odložiť. Zároveň obžalovanému súd určil skúšobnú dobu 3 rokov a povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému Ing. C..

Keďže obžalovaný spáchal predmetné trestné činy v stave vyvolanom duševnou poruchou (gamblingom) a jeho pobyt na slobode je nebezpečný, tak v súlade s návrhom znalcov z odvetvia psychiatria odvolací súd podľa § 72 ods. 2 písm. b) Tr. zákona uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikologické liečenie nelátkovej toxikománie - gamblingu ústavnou formou.

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.